

(*Доана Мисіа є' Болгаріа, а Горна Мисіа є' Сербіа), и нарече себе си Болгаре. И како спорадѣ неговоє оувѣреніє (стр. 208), че Власы са' изаѣхали отъ Римаановѣ, заради че и именѣватъ себе си сосѣ матерній языкъ Рѣмѣне, какъ Римаане, то требѣваше и Болгаре да изаѣхатъ отъ истыѣхъ Римаановѣ, и быѣа имали и тѣи, какъ и Власы, или Рѣмѣне нѣкое приличіє въ языкѣ сосѣ Римаане. Но безъ всякаго препиранія Болгаре не приличатъ въ языкѣ нити съ Римаане, нити съ Рѣмѣне. За родъ же языкъ и Болгарскія Столицы виждѣ пошироко Болгарскѣю Исторію; а тѣка є' доста това на отръкуз Смейцелію.

§. 4.

Славане, Италианцевѣ, отодакнашнихъ Латинцевѣ и Римскій народъ, са' именѣвали Влаховѣ; но за какѣа причина? Нѣка да посаѣшамы Лѣція (Кн. 6. Гл. 5. стр. 429), кой пише тако: „Кога поѣкориѣа Славане сичкаа Иаиріа (*т. є. Далмація, Кроація, Славонія, Босна,